

Nr 53

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av överenskommelse om ändring i samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige m. m.: given Stockholms slott den 19 februari 1971.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

ALVA MYRDAL

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen godkänner en överenskommelse om ändring i 1962 års nordiska samarbetsöverenskommelse (det s. k. Helsingfors-avtalet). Överenskommelsen syftar till att bygga ut och förstärka organisationen av det nordiska samarbetet. Ändringarna innebär att Nordiska rådets stadga inarbetas i en nordisk överenskommelse. Dessutom ändras i vissa hänseenden Nordiska rådets organisation och arbetsformer. Det nordiska samarbetet på regeringsplanet ges en fastare form genom att ett nordiskt ministerråd inrättas.

I samband härmed föreslås, att stadgan för Nordiska rådet upphävs den dag Kungl. Maj:t bestämmer.

Förslag till

Lag om upphävande av stadgan (1952: 618) för Nordiska rådet

Härigenom förordnas att stadgan (1952: 618) för Nordiska rådet skall upphöra att gälla den dag Konungen bestämmer.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 19 februari 1971.

Närvarande: statsministern Palme, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, WICKMAN, MOBERG, BENGTTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Tf. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Myrdal, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av en överenskommelse om ändring i samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige, m. m.* och anför.

1. Inledning

Vid gemensamt möte mellan de nordiska ländernas statsministrar och Nordiska rådets presidium i Reykjavik den 7—8 oktober 1967 beslöts, att en kommitté skulle tillsättas med uppgift att genomgå de hittillsvarande erfarenheterna av Nordiska rådets verksamhet och av övriga former för nordiskt samarbete samt att framlägga de eventuella förslag till ändringar i rådets stadga och arbetsordning, vartill en sådan genomgång kunde ge anledning. Kommittén skulle bestå av två personer från varje land, den ene utsedd av sitt lands regering och den andre av Nordiska rådets presidium.

Kommittén, som antog namnet Nordiska organisationskommittén, höll sitt konstituerande möte den 11 januari 1968.

Vid sitt gemensamma möte i Stockholm den 4 november 1969 uppdrog statsministrarna och presidiet åt Nordiska organisationskommittén att lägga fram förslag om ett nordiskt ministerråd med kompetens för hela det nordiska samarbetsfältet samt att fortsätta sitt arbete med förslag rörande bl. a. anpassningen av Nordiska rådets arbetsformer till de nya uppgifter som kunde komma att påläggas rådet.

Den 10 december 1969 överlämnade organisationskommittén¹ till statsministrarna och presidiet en rapport innehållande organisatoriska förslag rörande Nordiska rådet och ett nordiskt ministerråd med kompetens för hela det nordiska samarbetsfältet. Till rapporten fanns som bilaga fogade erforderliga traktatbestämmelser avsedda att infogas i 1962 års nordiska samarbetsöverenskommelse, det s. k. Helsingfors-avtalet (NU 1969: 20 s. 29—58).

Efter överenskommelse vid möte den 12 december 1969 i Helsingfors mellan statsministrarna i Danmark, Finland, Norge och Sverige överlämnade Finlands regering organisationskommitténs rapport som regeringsförslag till Nordiska rådet med begäran om dess yttrande.

Regeringsförslaget och ett ändringsförslag som väckts i anslutning till detta hänsköts till Nordiska rådets juridiska utskott, som avgav sitt betänkande den 10 februari 1970. Här efter antog Nordiska rådet den 11 februari 1970 vid sin adertonde session i Reykjavik en rekommendation (nr 18/1970), enligt vilken regeringarna rekommenderades att genomföra en revision av Helsingfors-avtalet på grundval av organisationskommitténs förslag. De gemensamma kostnaderna för Nordiska rådets verksamhet skulle enligt rekommendationen fördelas i överensstämmelse med FN-stadgans principer, dvs. efter förhållandet mellan de deltagande ländernas bruttonationalprodukter.

Organisationskommitténs förslag genomgicks här efter vid möte den 6 mars 1970 med den nordiska ämbetsmannakommitté, som tillsatts med uppdrag att utarbeta förslag rörande ett utvidgat nordiskt ekonomiskt samarbete (Nordektaktaten). Inom ämbetsmannakommittén nåddes enighet om ett förslag till överenskommelse om ändring i 1962 års nordiska samarbetsöverenskommelse, vilket överlämnades till statsministrarna i Danmark, Finland, Norge och Sverige. Även Islands regering underrättades om förslaget.

Vid gemensamt möte mellan de nordiska ländernas statsministrar och Nordiska rådets presidium i Köpenhamn den 2 november 1970 godkände man förslaget och enades om att det skulle undertecknas under rådssessionen i Köpenhamn i februari 1971 och därefter föreläggas parlamenten för ratifikation med sikte på avtalets ikraftträdande snarast möjligt, dock senast den 1 juli 1971. Överenskommelsen, vars text torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga*, undertecknades den 13 februari 1971 i Köpenhamn.

¹ Vid utarbetandet av rapporten bestod organisationskommittén av statsrådet Karl-August Fagerholm, Finland, ordförande, departementschef Otto Müller och folketingsmand Jørgen Jensen, Danmark, regeringsrådet Kai Korte, Finland, avdelningschef Guðmundur Benediktsson och chefredaktör Sigurður Bjarnason, Island, f.h.v. stortingsrepresentant Jon Leirfall och statssekreterare Emil Vindsetmo, Norge, samt riksdagsman Lars Larsson och statssekreterare Ove Rainer, Sverige.

2. Gällande bestämmelser

Samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige innehåller de grundläggande materiella bestämmelserna om det nordiska samarbetet på olika områden och dessutom vissa allmänna bestämmelser om formerna för detta samarbete.

Nordiska rådets stadga är f. n. inte grundad på en folkrättsligt bindande överenskommelse mellan de nordiska länderna utan är en gemensamt utarbetad text, som getts nationell giltighet i varje land. I Sverige har stadgan karaktär av svensk lag (SFS 1952: 618, ändrad 1957: 296 och 1969: 720).

För *regeringssamarbetet* finns f. n. inte något fast samarbetsorgan med kompetens för hela samarbetsfältet. På ett par särskilda områden har emellertid nordiska ministerkommittéer upprättats, och i övrigt försiggår regeringssamarbetet i stor utsträckning vid nordiska ministermöten.

3. Organisationskommitténs förslag

Allmänt

Organisationskommittén har utfört ett omfattande utredningsarbete inriktat i första hand på Nordiska rådet, dess uppgifter och arbetsformer. Kommittén har utarbetat förslag till nya föreskrifter om Nordiska rådet avsedda att ersätta den nuvarande stadgan för rådet. I de nya bestämmelserna betonas rådets uppgifter som initiativtagande och rådgivande organ och föreslås förbättrade arbetsformer för fullgörande av dessa uppgifter. Bl. a. har kommittén sökt skapa förutsättningar för en smidigare och vid behov snabbare handläggning av sakerna i rådet.

Organisationskommittén erinrar om att det på regeringsnivå saknas ett fast organiserat samarbetsorgan med mera vidsträckt kompetens. I olika sammanhang har emellertid tanken framförts, att det nordiska samarbetet skulle främjas av att ett nordiskt ministerråd med vidsträckt behörighetsområde inrättas. Kommittén fick den 4 november 1969 statsministrarnas och presidiets uppdrag att lägga fram förslag om ett nordiskt ministerråd med kompetens för hela det nordiska samarbetsfältet.

Organisationskommittén framhåller, att det kan bli fråga om att genom särskilda överenskommelser ge ministerrådet beslutanderätt i vissa frågor. Av flera skäl bör dock inte ministerrådets kompetens begränsas till sådana frågor, utan ministerrådet bör få ansvaret för att regeringssamarbetet över hela det nordiska samarbetsfältet fungerar effektivt och rationellt och att erforderlig samordning sker beträffande sam-

arbetet mellan regeringarna samt mellan regeringarna och Nordiska rådet. Härigenom kommer det nordiska samarbetet att få en enhetlig organisation på regeringsnivå. Utöver en bestämmelse om att ministerrådet skall kunna få beslutsfunktioner med stöd i särskilda överenskommelser bör intas en bestämmelse om att ministerrådet även i övriga samarbetsfrågor ansvarar för samarbetet mellan de nordiska ländernas regeringar och mellan regeringarna och Nordiska rådet. Organisationskommittén framhåller samtidigt att detta inte bör hindra, att mera informella fackministermöten kan hållas på samma sätt som f. n.

Enligt organisationskommitténs mening bör de grundläggande bestämmelserna om det nordiska ministerrådet ingå i ett mellan de nordiska länderna slutet fördrag. Kommittén finner det också ändamålsenligt att ge de grundläggande reglerna om Nordiska rådet formen av traktatbestämmelser. Lämpligen bör bestämmelserna om ministerrådet och Nordiska rådet ingå i samma traktat.

Valet står då mellan att utarbeta en särskild institutionstraktat och att låta de institutionella bestämmelser det gäller ingå i 1962 års nordiska samarbetsöverenskommelse. Organisationskommittén förordar den senare lösningen och har utarbetat förslag till bestämmelser om Nordiska rådet och Nordiska ministerrådet, vilka är avsedda att infogas i samarbetsöverenskommelsen.

Formerna för nordiskt samarbete

Organisationskommittén anser, att de bestämmelser om formerna för nordiskt samarbete som f. n. finns i art. 35—38 i den nordiska samarbetsöverenskommelsen kan bibehållas med vissa smärre ändringar.

Enligt *art. 35* bör de fördragsslutande parterna, för att uppnå de syften som anges i överenskommelsen, fortlöpande samråda och vid behov vidtaga samordnande åtgärder. Enligt organisationskommitténs förslag bör bestämmelsens tillämplighetsområde vidgas så, att det anges att samråd och vidtagande av samordnande åtgärder bör ske för att genomföra och vidareutveckla det nordiska samarbetet enligt såväl den nordiska samarbetsöverenskommelsen som andra överenskommelser.

Organisationskommittén föreslår vidare att den uppräkningslista av nordiska samarbetsorgan som finns i art. 35 kompletteras med ett omnämnande av ministerrådet och överförs till en särskild artikel (*art. 36*).

Bestämmelsen i nuvarande art. 36 om att Nordiska rådet bör höras i vissa viktigare frågor har enligt organisationskommitténs mening sin plats i det senare avsnittet av Nordiska rådet behandlas.

I fråga om *art. 37* (förfarandet vid ändring av bestämmelse som tillkommit genom nordiskt samarbete) och *38* (myndigheters rätt att direkt brevväxla med varandra) föreslås inga sakliga ändringar.

Nordiska rådet

Art. 39—48 i organisationskommitténs förslag innehåller bestämmelserna om Nordiska rådets organisation och uppgifter och är avsedda att ersätta rådets nuvarande stadga.

I *art. 39* sägs att Nordiska rådet skall vara samarbetsorgan för de nordiska ländernas folkrepresentationer och regeringar samt att Färöarna och landskapet Åland skall deltaga i rådets arbete. I artikeln slås vidare fast att rådets huvudsakliga uppgifter är att vara initiativtagande och rådgivande organ i det nordiska samarbetet. Av artikelns utformning framgår emellertid att Nordiska rådet också skall kunna få andra uppgifter genom särskilda överenskommelser. Organisationskommittén har i detta hänseende framhållit att det bör vara möjligt att genom nya avtal i framtiden ge rådet ytterligare uppgifter även om dessa inte är av initiativtagande eller rådgivande natur.

Enligt *art. 40* skall rådets initiativtagande funktion fullgöras framför allt genom rekommendationer och andra framställningar, som skall kunna riktas inte endast till en eller flera regeringar utan också till ministerrådet. Rådet skall också på begäran av regering eller ministerrådet kunna avge yttranden.

Art. 41 innehåller en allmän bestämmelse om att rådet skall höras i viktigare samarbetsfrågor. Bestämmelsen motsvarar i sak den tidigare bestämmelsen i *art. 36*.

I *art. 42* sägs att rådet skall bestå av 78 valda medlemmar, regeringsrepresentanter och representanter för Färöarnas landsstyre och Ålands landskapsstyrelse. Vidare skall för de valda medlemmarna utses ett motsvarande antal suppleanter.

Enligt *art. 42* skall val av medlemmar och suppleanter förrättas årligen och gälla för tiden till nästa val. Vid val skall tillses, att olika politiska meningsriktningar blir företrädna i rådet. Endast den som är medlem av den väljande församlingen kan vara medlem eller suppleant i rådet. Förlorar den som valts till medlem eller suppleant senare sitt medlemskap i den församling som förrättat valet, är han inte behörig att stanna kvar som medlem eller suppleant i rådet.

Varje regering skall enligt förslaget få utse regeringsrepresentanter till det antal som den önskar. Färöarnas landsstyre och Ålands landskapsstyrelse skall vidare utse en representant var. Regeringsrepresentanterna och representanterna för landsstyret och landskapsstyrelsen förutsätts vara förordnade även för tiden mellan sessionerna.

Enligt *art. 43* skall rådsmedlemmarna vara fördelade på delegationer. De av danska folketinget och Färöarnas lagting valda medlemmarna samt de av danska regeringen och Färöarnas landsstyre utsedda representanterna utgör tillsammans en delegation. På motsvarande sätt bildas en delegation av de av Finlands riksdag och Ålands landsting

valda medlemmarna samt de av Finlands regering och Ålands landskapsstyrelse utsedda representanterna. I övrigt utgör varje lands valda medlemmar och regeringsrepresentanter en delegation.

Av *art. 44* framgår att endast de valda medlemmarna skall ha rösträtt i rådet. Om rådet behandlar en fråga som rör tillämpningen av en överenskommelse mellan vissa av de nordiska länderna, har endast medlemmarna från dessa länder rösträtt.

Enligt *art. 45* skall rådet ha tre organ, nämligen rådsförsamlingen, presidiet och utskotten.

Enligt *art. 46* skall rådsförsamlingen hålla ordinarie session en gång om året. Särskild session skall hållas efter beslut av rådsförsamlingen eller presidiet eller när minst två regeringar eller minst 25 valda medlemmar begär detta.

I *art. 47* sägs att presidiet skall bestå av en president och fyra vice presidenter. Ersättare skall utses för medlemmarna av presidiet. Alla delegationer skall vara företrädde bland både medlemmarna och ersättarna. Presidieposterna bör fördelas mellan olika politiska meningsriktningar.

Presidiets uppgift skall vara att handha rådets löpande angelägenheter. Vissa ytterligare uppgifter kommer enligt organisationskommitténs förslag att läggas på presidiet. Vid redogörelsen för *art. 46* nämndes att presidiet skall ha behörighet att besluta om inkallande av rådsförsamlingen till särskild session. Presidiet skall också i viss utsträckning vara behörigt att göra framställningar och avge yttranden på rådets vägnar (*art. 51*).

I *art. 48* sägs bl. a. att rådsförsamlingen bestämmer utskottens antal och verksamhetsområden samt att varje delegation själv får fördela sina valda medlemmar på utskotten i enlighet med vad rådsförsamlingen bestämmer om hur många medlemmar av delegationen som skall ingå i varje utskott. Utskottens uppgift är att förbereda sakernas behandling i rådet.

Genom *art. 49* inrättas en ny befattning som presidiesekreterare. Denne bildar tillsammans med de fem nationella sekreterarna ett sekretärkollegium.

Initiativ i rådet tas enligt *art. 50* formellt genom förslag som kan väckas av regering, ministerrådet eller medlem. Alla förslag skall beredas av utskott innan de slutbehandlas inom rådet.

Rekommendation skall enligt *art. 51* antas av rådsförsamlingen på grundval av väckt förslag. I stället för en rekommendation skall emellertid under vissa förutsättningar annan framställning kunna göras av presidiet. Härigenom skapas förutsättningar för en snabbare handläggning av vissa ärenden. Innan framställning avläts, skall ärendet beredas av utskott, och vid behov kan presidiet också inhämta yttranden av delegationerna.

Regering och ministerrådet kan inhämta yttrande av Nordiska rådet.

Sådant yttrande skall enligt art. 51 i allmänhet avgas av rådsförsamlingen. Under vissa förutsättningar kan emellertid presidiet avge yttrande i rådsförsamlingens ställe.

Art. 52 innehåller bestämmelser om det sedan år 1967 i rådets praxis tillämpade frågeinstitutet. Vald medlem skall få ställa fråga såväl till regering som till ministerrådet. Fråga behöver inte nödvändigtvis ha anknytning till innehållet i berättelse eller meddelande utan kan också gälla annat ämne som angår det nordiska samarbetet.

Enligt *art. 53* skall varje land svara för utgifterna för sitt deltagande i rådet. Beträffande de gemensamma utgifterna har organisationskommittén inte föreslagit någon särskild fördelningsgrund utan nöjt sig med att ange några tänkbara alternativ. Under alla förhållanden föreslås, att presidiet skall för särskilda fall kunna besluta om annan fördelningsgrund.

I *art. 54* sägs att rådsförsamlingen skall fastställa rådets arbetsordning genom beslut fattat med 2/3 majoritet bland de valda medlemmarna. Samma krav på kvalificerad majoritet skall gälla för ändringar i arbetsordningen.

Nordiska ministerrådet

Reglerna för det nya nordiska ministerrådet är i organisationskommitténs förslag upptagna i art. 55—62.

I *art. 55* uttrycks den grundläggande principen att ministerrådet inte kan fatta formella beslut annat än med stöd av uttryckligt avtal mellan de berörda länderna. Ministerrådet skall emellertid även i övriga samarbetsfrågor svara för samarbetet mellan regeringarna och mellan regeringarna och Nordiska rådet.

I *art. 56* uttalas att ministerrådet skall bestå av medlemmar av varje lands regering. I artikeln anges vidare att en regeringsmedlem från varje land skall utses med uppgift att, med biträde av en ämbetsman, svara för samordningen av ministerrådets arbete och det nordiska regeringssamarbetet i allmänhet. Dessa ministrar avses få den organisatoriska ledningen av ministerrådets arbete och bör också svara för en enhetlig praxis i ministerrådet och för ministerrådets kontakter med Nordiska rådet.

Av *art. 57* framgår, att ministerrådet inte är ett överstatligt organ som kan ålägga en regering förpliktelser mot denna regerings vilja. För beslutförhet krävs sålunda att alla länderna är företrädde i ministerrådet och att rådets beslut är enhälliga. Enda undantaget från kravet på enhällighet gäller procedurfrågor. Nedlagd röst skall dock inte hindra beslut. Ett undantag från den allmänna beslutförhetsregeln gäller för det fall att en fråga uteslutande angår vissa av de nordiska länderna. I sådana fall krävs för beslutförhet endast att dessa länder är företrädde i ministerrådet.

Artikeln fastslår även principen att alla de fem länderna skall vara likställda i ministerrådet. Varje land skall sålunda ha en röst i rådet.

I *art. 58* sägs att beslut som fattas av ministerrådet skall vara bindande för de särskilda länderna. Vissa särregler gäller för det fall att beslut kräver godkännande av något lands folkrepresentation. I sådant fall blir ministerrådets beslut inte bindande förrän folkrepresentationen godkänt beslutet.

Enligt *art. 59* skall ministerrådet avge berättelse till Nordiska rådet. Där skall ministerrådet särskilt redogöra för det gångna årets samarbete och planerna för det fortsatta samarbetet.

I *art. 60* fastslås att ministerrådet före varje ordinarie session med rådsförsamlingen skall lämna Nordiska rådet meddelanden med anledning av de rekommendationer som antagits av rådet. Är rekommendation riktad till en eller flera av regeringarna, kan i stället för ministerrådet denna eller dessa regeringar lämna meddelande till Nordiska rådet.

Enligt *art. 61* skall ministerrådets arbetsformer regleras av en arbetsordning, som ministerrådet självt har att fastställa.

Samråd mellan regeringarna skall också enligt *art. 62* kunna ske vid nordiska ministermöten.

Slutbestämmelser

Organisationskommittén har inte utformat konkreta förslag till slutbestämmelser men föreslår, att det bland dessa bestämmelser intas en uttrycklig föreskrift om att Nordiska rådet skall obligatoriskt höras över alla ändringar i samarbetsöverenskommelsen.

4. Nordiska rådets yttrande

I ett regeringsförslag till Nordiska rådet hemställde Finlands regering om rådets yttrande över organisationskommitténs förslag. I anslutning härtill väcktes av herrar Leif Cassel och Lars Larsson ett ändringsförslag, som i det väsentliga innefattade ett stöd åt organisationskommitténs förslag. Sålunda hemställde förslagsställarna, att Nordiska rådet måtte rekommendera regeringarna att genomföra organisationskommitténs förslag till revision av samarbetsöverenskommelsen, varigenom denna överenskommelse skulle bli det grundläggande avtalet rörande nordiskt samarbete även i fråga om samarbetets organisation. Förslagsställarna föreslog vidare, att de gemensamma kostnaderna för rådets verksamhet skulle fördelas mellan länderna enligt FN-stadgans principer.

Regeringsförslaget och ändringsförslaget hänsköts till rådets juridiska utskott, som avgav sitt betänkande den 10 februari 1970. I betänkandet uttryckte utskottet tillfredsställelse över organisationskommitténs för-

slag, som betecknades som ett betydelsefullt steg mot en ytterligare effektivisering av det nordiska samarbetet. Utskottet ansåg i likhet med de rådsmedlemmar som framlagt ändringsförslaget, att de gemensamma kostnaderna borde fördelas i överensstämmelse med principen i FN-stadgan på så sätt att man i perioder om exempelvis fem år fastställde ländernas bidrag i förhållande till deras bruttonationalprodukter beräknade efter faktorpriser.

I enlighet med utskottets betänkande antog rådet den 11 februari 1970 en rekommendation till regeringarna att genomföra en revision av samarbetsöverenskommelsen på grundval av organisationskommitténs förslag. I fråga om fördelningen av de gemensamma kostnaderna rekommenderades regeringarna att följa principerna i FN-stadgan.

5. Nordiska ämbetsmannakommitténs förslag

Vid sitt möte den 6 mars 1970 enade sig Nordiska ämbetsmannakommittén om ett fullständigt förslag till överenskommelse om ändring i den nordiska samarbetsöverenskommelsen. I allt väsentligt överensstämmer förslaget med det förslag som framlagts av organisationskommittén.

Ämbetsmannakommitténs förslag inleds med en förklaring att regeringarna vill stärka och ytterligare bygga ut de institutionella grundvalarna för samarbetet mellan de nordiska länderna och att de finner det ändamålsenligt att i detta syfte ändra den nordiska samarbetsöverenskommelsen. Det anges vidare att regeringarna beslutat att i denna överenskommelse införa de grundläggande bestämmelserna om Nordiska rådet och bestämmelser om ett nordiskt ministerråd med behörighet för hela det nordiska samarbetsfältet.

I fråga om de bestämmelser som angår *formerna för nordiskt samarbete* föreslår ämbetsmannakommittén att *art. 35* och *36* ändras i överensstämmelse med organisationskommitténs förslag men att *art. 37* (om förfarandet vid ändring av bestämmelse som tillkommit genom nordiskt samarbete) och *38* (om myndigheters rätt att direkt brevväxla med varandra) kvarstår i sin nuvarande lydelse.

I fråga om de bestämmelser som gäller *Nordiska rådet* föreslås vissa ändringar i den av organisationskommittén använda terminologin. Sålunda förordas att rådets främsta organ benämns "plenarförsamlingen" i stället för "rådsförsamlingen", att rådsförsamlingen utöver de ordinarie sessionerna skall kunna hålla "extra sessioner" i stället för "särskilda sessioner" samt att det för presidiets medlemmar utses "suppleanter" i stället för "ersättare".

I fråga om kostnaderna för rådets verksamhet (*art. 53*) föreslår ämbetsmannakommittén vissa ändringar och tillägg. Enligt organisationskommitténs förslag skulle varje land svara för utgifterna för sitt delta-

gande i rådet. Ämbetsmannakommittén föreslår i stället, att varje delegation skall svara för utgifterna för sitt deltagande i rådet. Vidare föreslår ämbetsmannakommittén, i enlighet med rådets rekommendation, att de gemensamma utgifterna fördelas mellan delegationerna för en period av fem år på grundval av förhållandet mellan ländernas bruttonationalprodukter.

I övrigt är de ändringar som ämbetsmannakommittén företagit i organisationskommitténs förslag endast av redaktionell natur.

Ämbetsmannakommittén har till organisationskommitténs förslag fogat en *art. 63*, vari föreskrivs att Nordiska rådet skall beredas tillfälle att yttra sig, innan länderna överenskommer om ändring i samarbetsöverenskommelsen.

Ämbetsmannakommittén har vidare utformat förslag till slutbestämmelser.

Vid möte den 16 mars 1970 med Nordiska rådets presidium lämnade ämbetsmannakommittén en redogörelse för sitt förslag. Presidiet fann därvid att förslaget inte föranledde någon åtgärd från presidiets sida, eftersom det i sak överensstämmer med Nordiska rådets rekommendation nr 18/1970.

6. Departementschefen

Nordiskt samarbete förckommer på en mängd olika sakområden, och de resultat som har nåtts genom detta samarbete är i åtskilliga hänseenden högst betydande. Som regel har samarbetet bedrivits tämligen formlost, vilket å ena sidan gett samarbetet stor flexibilitet men å andra sidan satt vissa gränser för de resultat som kunnat uppnås. Ibland har man saknat en koordinering av samarbetet på olika sakområden. Under senare år har därför ofta framförts önskemål inte bara om en intensifiering av samarbetet på olika områden utan också om en förstärkning av de institutionella grundvalarna för detta samarbete.

Nordiska organisationskommittén har i första hand behandlat Nordiska rådets uppgifter och arbetsformer. I denna del har kommittén lagt fram förslag till bestämmelser, som är avsedda att ersätta rådets nuvarande stadga. För att ge rådet en fastare formell förankring har kommittén föreslagit, att de nya bestämmelserna om rådet skall ingå i en formell överenskommelse mellan de nordiska länderna. Kommittén har funnit det naturligt att införa bestämmelserna i 1962 års nordiska samarbetsöverenskommelse, som innehåller de grundläggande materiella reglerna om samarbetet på olika sakområden. Kommittén har vidare föreslagit, att ett nordiskt ministerråd inrättas och att detta ministerråd får svara för det nordiska regeringssamarbetet i dess helhet. Även bestämmelserna om ministerrådet bör enligt kommitténs förslag få sin plats i samarbetsöverenskommelsen.

Organisationskommitténs förslag fick ett positivt mottagande både av Nordiska rådet och av den nordiska ämbetsmannakommitté, som upprättsats för att utarbeta förslag om ett utvidgat nordiskt ekonomiskt samarbete. På grundval av organisationskommitténs förslag utarbetade ämbetsmannakommittén en fullständig text till en överenskommelse om ändring i den nordiska samarbetsöverenskommelsen. Denna överenskommelse undertecknades den 13 februari 1971 av alla de fem nordiska länderna.

Överenskommelsen innebär ingen väsentlig ändring av Nordiska rådets nuvarande uppgifter eller sammansättning. Det anges uttryckligt, att rådets huvudsakliga uppgifter är av initiativtagande och rådgivande art. Rådet skall därutöver genom särskilda överenskommelser kunna tilläggas även andra uppgifter. I fråga om sammansättningen skapas bättre kontinuitet genom att inte endast de valda medlemmarna utan även regeringsrepresentanterna och representanterna för Färöarnas landsstyre och Ålands landskapsstyrelse förutsätts få förordnanden, som gäller även tiden mellan sessionerna.

Överenskommelsen innebär vidare en effektivisering av rådets nuvarande arbetsformer. Förutsättningar skapas för en snabbare behandling av brådskande ärenden. Detta sker dels genom att man vidgar möjligheterna att inkalla rådets plenarförsamling till extra session, dels genom att presidiet får rätt att i viss utsträckning avge framställningar och yttranden på rådets vägnar.

Ett viktigt drag i överenskommelsen är, att presidiet får en mera betydelsefull ställning än f. n. Sålunda får presidiet befogenhet att avge framställningar och yttranden inte bara i brådskande fall utan också annars när det föreligger skäl därtill. Det krävs dock alltid, att saken först beretts i utskott. Presidiet har dessutom möjlighet att inhämta yttranden från delegationerna till ledning för sitt ställningstagande.

Presidiets ställning stärks också genom bestämmelser om att suppleanter skall utses för presidiemedlemmarna. Olika politiska meningsriktningar skall såvitt möjligt bli representerade både i presidiet och bland suppleanterna.

Genom överenskommelsen reformeras också rådets sekretariatsorganisation. En ny befattning som presidiesekreterare inrättas, och denne bildar tillsammans med de fem av delegationerna utsedda sekreterarna rådets sekretariat. Presidiet skall i sina uppgifter bistås dels av de sex sekreterarna som därvid utgör ett sekreterarkollegium, dels av presidiesekreteraren ensam. Sekreterarkollegiet skall befatta sig med gemensamma frågor av större räckvidd eller av speciellt intresse för delegationerna.

I rådets praxis har sedan några år som en försöksordning tillämpats ett frågeinstitut. Bestämmelser härom har nu upptagits i överenskommelsen om ändring i samarbetsöverenskommelsen. Dessa bestämmelser innefattar

tar en viss utvidgning av möjligheterna att ställa frågor, särskilt genom att en fråga inte längre skall behöva ha anknytning till innehållet i berättelse eller meddelande utan skall kunna gälla också annat ämne i det nordiska samarbetet.

Fördelningen av de gemensamma kostnaderna skall enligt överenskommelsen ske efter förhållandet mellan ländernas bruttonationalprodukter. Detta innebär, att Sverige kommer att stå för en väsentligt större andel av dessa kostnader än hittills. Det bör erinras om att bruttonationalprodukten används som fördelningsgrund i FN och i andra internationella organisationer. Vidare har riksdagen redan godkänt en tillämpning av denna fördelningsprincip i fråga om Sveriges andel av rådets gemensamma utgifter budgetåret 1970/71 (BaU 1970: 51, rskr 1970: 339).

Den viktigaste nyheten i överenskommelsen är, att det för första gången upprättas ett nordiskt ministerråd med kompetens för olika sakområden. Detta ministerråd bör kunna få en viktig uppgift att fylla, inte minst i fråga om koordineringen av det nordiska samarbetet på olika områden. Det bör i detta sammanhang särskilt framhållas att ministerrådet får en skiftande sammansättning med hänsyn till samarbetsfrågornas art. Varje land skall enligt överenskommelsen utse en regeringsmedlem med uppgift att med biträde av en ämbetsman svara för samordningen av nordiska samarbetsfrågor.

Ministerrådet skall kunna fatta formella beslut endast med stöd i särskilda överenskommelser. Omfattningen av beslutandefunktionerna blir därför beroende av vilka sådana särskilda överenskommelser som kommer till stånd.

Även när ministerrådet inte har formell beslutanderätt, skall det svara för samarbetet mellan regeringarna samt mellan regeringarna och Nordiska rådet. Detta hindrar emellertid inte, att samråd mellan regeringarna också skall kunna ske vid nordiska ministermöten. Överenskommelsen gör det därför möjligt att inordna regeringssamarbetet i ministerrådets verksamhet när detta är lämpligt och att bibehålla ett mera formellt samarbete i de fall där en sådan samarbetsprocedur är att föredra.

Ministerrådet är inte avsett att vara ett överstatligt organ. Detta framgår av att det för beslutförhet krävs att alla länderna är företrädare i ministerrådet och av att ministerrådets beslut skall vara enhälliga.

Sammanfattningsvis vill jag anföra att jag anser överenskommelsen om ändring i samarbetsöverenskommelsen innebära en välbehövlig förstärkning av de organisatoriska grundvalarna för det nordiska samarbetet. Genom överenskommelsen skapas förutsättningar för en rationalisering och effektivisering av Nordiska rådets arbetsformer. Dessutom upprättas ett ministerråd, som kan väntas komma att spela en betydelsefull roll i fråga om regeringssamarbetet. Med hänsyn till de organisa-

toriska fördelar som överenskommelsen erbjuder, anser jag att den bör ratificeras av Sverige.

I samband med att överenskommelsen träder i kraft, skapas en ny rättslig grund för Nordiska rådets verksamhet. Vid denna tidpunkt bör därför den författning som nu innehåller rådets stadga upphöra att gälla, och Kungl. Maj:t bör bemyndigas att meddela förordnande härom, sedan dagen för överenskommelsens ikraftträdande blivit känd. Ett förslag till lag om upphävande av stadgan för rådet vid tidpunkt som Kungl. Maj:t bestämmer har utarbetats inom utrikesdepartementet.

7. Hemställan

Under återopande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

dels antaga förslag till lag om upphävande av stadgan (1952: 618) för Nordiska rådet,

dels godkänna överenskommelsen den 13 februari 1971 om ändring i samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Bilaga

**Overenskomst om ændring af samarbejdsoverenskomsten af 23. marts 1962
mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige**

**Sopimus Islannin, Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan välillä 23 päivänä
maaliskuuta 1962 tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamisesta**

**Samkomulag um breyting á samstarfssamningi frá 23. marz 1962 mill i
Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar**

**Avtale om endring av samarbeidsavtalen av 23. mars 1962 mellom Danmark,
Finland, Island, Norge og Sverige**

**Överenskommelse om ändring i samarbetsöverenskommelsen den 23 mars
1962 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige**

Overenskomst om ændring af samarbejdsoverenskomsten af 23. marts 1962 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige

Sopimus Islannin, Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan välillä 23 päivänä maaliskuuta 1962 tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamisesta

Samkomulag um breyting á samstarfssamningi frá 23. marz 1962 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regeringer,

som vil styrke og yderligere udbygge det institutionelle grundlag for samarbejdet mellem de nordiske lande,

som med henblik herpå finder det formålstjenligt at ændre samarbejdsoverenskomsten af 23. marts 1962 mellem de nordiske lande,

som derfor har besluttet at indføre de grundlæggende bestemmelser om Nordisk Råd i samarbejds-overenskomsten,

som tillige har besluttet i samarbejdsoverenskomsten at indføre bestemmelser om et Nordisk Ministerråd med beføjelser for hele det nordiske samarbejdsområde,

er blevet enige om følgende:

I

Artiklerne 35 og 36 i samarbejdsoverenskomsten får følgende nye ordlyd, og som nye bestemmelser i samarbejdsoverenskomsten indsættes artiklerne 39—63 med følgende ordlyd:

Islannin, Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan hallitukset,

jotka haluavat lujittaa ja edelleen kehittää pohjoismaiden välisen yhteistyön institutionaalisia perusteita,

joiden mielestä on taroituksenmukaista tämän tavoitteen saavuttamiseksi muuttaa pohjoismaiden välillä 23 päivänä maaliskuuta 1962 tehtyä yhteistyösopimusta,

jotka tämän vuoksi ovat päättäneet sisällyttää yhteistyösopimukseen Pohjoismaiden neuvostoa koskevat perussäännökset,

jotka samalla ovat päättäneet sisällyttää yhteistyösopimukseen koko pohjoismaisen yhteistyön alueella toimivaltaista Pohjoismaiden ministerineuvostoa koskevat säännökset,

ovat sopineet seuraavaa.

I

Yhteistyösopimuksen 35 ja 36 artikla muutetaan ja yhteistyösopimukseen lisätään uudet 39—63 artiklat seuraavasti.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,

sem vilja treysta og efla enn grundvöll samstarfs Norðurlanda og skipulag;

sem telja ráðvænlegt að breyta í þessu skyni samstarfssamningi Norðurlanda frá 23. marz 1962;

sem hafa þess vegna ákveðið að fella inn í samstarfssamninginn grundvallarákvæði þau, er Norðurlandaráð varða;

sem jafnframt hafa ákveðið að bæta inn í samstarfssamninginn ákvæðum um ráðherranefnd Norðurlanda, en undir hana falla málefni norrænnar samvinnu,

hafa orðið sammála um eftirfarandi:

I

Orðalag 35. og 36. greinar samstarfssamningsins breytist og verði svo sem að neðan greinir, og bætt verði í samstarfssamninginn nýjum ákvæðum, er verði 39.—63. grein og hljóði svo sem hér fer á eftir:

Avtale om endring av sam- **Överenskommelse om änd-**
arbeidsavtalen av 23. mars **ring i samarbetsöverens-**
1962 mellom Danmark, **kommelsen den 23 mars**
Finland, Island, Norge og **1962 mellan Danmark,**
Sverige **Finland, Island, Norge och**
Sverige

Danmarks, Finlands, Is-
lands, Norges og Sverig-
es regjeringer,

som vil styrke og ytter-
ligere utbygge det institu-
sjonelle grunnlag for sam-
arbeidet mellom de nor-
diske land,

som finner det formåls-
tjenlig med dette for øye
å endre samarbeidsavtalen
av 23. mars 1962 mellom
de nordiske land,

som derfor har besluttet
å ta med i samarbeidsav-
talen de grunnleggende be-
stemmelser om Nordisk
Råd,

som videre har beslut-
tet å ta med i samarbeids-
avtalen bestemmelser om
et nordisk ministerråd
med myndighet for hele
det nordiske samarbeids-
felt,

er blitt enige om føl-
gende:

I

Artiklene 35 og 36 i
samarbeidsavtalen får føl-
gende nye ordlyd, og som
nye bestemmelser i sam-
arbeidsavtalen innføres
artiklene 39—63, som skal
ha følgende ordlyd:

Danmarks, Finlands, Is-
lands, Norges och Sverig-
es regeringar,

vilka vilja stärka och yt-
terligare utbygge de insti-
tutionella grundvalarna
för samarbetet mellan de
nordiska länderna,

vilka finna det ända-
målsenligt att i detta syf-
te ändra samarbetsöver-
enskommelsen den 23
mars 1962 mellan de nor-
diska länderna,

vilka därför ha beslu-
tat att i samarbetsöverens-
kommelsen införa de
grundläggande bestämmel-
serna om Nordiska rådet,

vilka tillika ha beslu-
tat att i samarbetsöverens-
kommelsen införa bestäm-
melser om ett nordiskt mi-
nisterråd med behörighet
för hela det nordiska sam-
arbetsfältet,

ha enats om följande.

I

Artiklarna 35 och 36 i
samarbetsöverenskommel-
sen erhålla följande nya
lydelse, och som nya be-
stämmelser i samarbets-
överenskommelsen införs
artiklarna 39—63, som
skola ha följande lydelse.

**Formerne for nordisk
samarbejde**

Artikel 35

For at gennemføre og videreudvikle det nordiske samarbejde i henhold til denne og andre overenskomster bør de nordiske lande til stadighed rådføre sig med hinanden og hvor behov foreligger træffe samordnede foranstaltninger.

Artikel 36

Samarbejdet mellem de nordiske lande finder sted i Nordisk Råd, i Det nordiske Ministerråd samt på andre ministermøder, i særlige samarbejdsorganer og mellem fagmyndigheder.

Nordisk Råd

Artikel 39

I Nordisk Råd samarbejder de nordiske landes folkevalgte forsamlinger og regeringer. Rådet er initiativtagende og rådgivende i spørgsmål, som angår samvirket mellem disse lande eller nogle af dem, og har i øvrigt de opgaver, der fremgår af denne og andre overenskomster.

Færøernes lagting og landsstyre samt Ålands landsting og landskapsstyrelse deltager i Rådets arbejde.

Artikel 40

Rådet kan vedtage rekommandationer og rette andre henvendelser eller

**Pohjoismaisen yhteistyön
muodot**

35 artikla

Pohjoismaisen yhteistyön toteuttamiseksi ja edelleen kehittämiseksi tämmän ja muiden sopimusten mukaisesti tulee Pohjoismaiden jatkuvasti neuvotella keskenään ja tarvittaessa ryhtyä yhdemmukaisiin toimenpiteisiin.

36 artikla

Pohjoismaiden välinen yhteistyö tapahtuu Pohjoismaiden neuvoston, Pohjoismaiden ministerineuvoston ja muiden ministerikokousten puitteisssa, erityisissä yhteistyöelimissä ja ammattiviranomaisten välillä.

Pohjoismaiden neuvosto

39 artikla

Pohjoismaiden neuvostossa Pohjoismaiden kansanedustuslaitokset ja hallitukset ovat yhteistyössä keskenään. Neuvosto voi tehdä aloitteita ja antaa neuvoja niissä kysymyksissä, jotka koskevat yhteistyötä näiden maiden tai joidenkin niistä välillä, ja sillä on muutoin ne tehtävät, jotka ilmenevät tästä tai muista sopimuksista. Fär-saarten maakäräjät ja maakuntahallitus sekä Ahvenanmaan maakuntapäivät ja maakunnanhallitus osallistuvat neuvoston työhön.

40 artikla

Neuvosto voi hyväksyä suosituksia, tehdä muita esityksiä tai antaa lausun-

Tilhögun norræns samstarfs

35. grein

Norðurlönd skulu jafnan hafa samráð og gera ráðstafanir til samræmingar, þegar þörf krefur, til þess að framkvæma og efla norræna samvinnu samkvæmt samningi þessum eða öðrum.

36. grein

Vettvangur samstarfs Norðurlanda er Norðurlandaráð, ráðherranefnd Norðurlanda og aðrir ráðherrafundir. Sérstakar samstarfsnefndir og stjórnvöld einstakra þjóðlífsþátta geta og haft slíka samvinnu sín á milli.

Norðurlandaráð

39. grein

I Norðurlandaráði starfa saman þjóðþing og ríkisstjórnir Norðurlanda. Norðurlandaráð getur átt frumkvæði að lausn vandamála og verið ráðgefandi í vandamálum, sem varða samvinnu þessara landa eða einhverra þeirra. Að öðru leyti hefur ráðið á hendi verkefni, sem af þessum samningi eða öðrum leiðir.

I störfum ráðsins taka þátt lögþing og landsstjórn Færeyja og landsþing og stjórn Ålandseyja.

40. grein

Ráðið getur samþykkt ályktun, beint tilmælum til eða látið i ljós álit við

**Formene for nordisk
samarbeid**

Artikkel 35

For å gjennomføre og videreutvikle det nordiske samarbeid etter denne og andre avtaler bør de nordiske land stadig samrå seg med hverandre, og treffe de samordningstiltak som det er behov for.

Artikkel 36

Samarbeidet mellom de nordiske land finner sted i Nordisk Råd, i Nordisk Ministerråd og på andre ministermøter, i særlige samarbeidsorganer og mellom fagmyndigheter.

Nordisk Råd

Artikkel 39

I Nordisk Råd samarbeider de nordiske lands nasjonalforsamlinger og regjeringer. Rådet kan ta initiativ og gi råd i spørsmål som angår samarbeid mellom disse land eller noen av dem, og har for øvrig de oppgaver som framgår av denne og andre avtaler.

Færøyenes lagting og landsstyre samt Ålands landsting og landskapsstyrelse deltar i rådets arbeid.

Artikkel 40

Rådet kan vedta rekommendasjoner og rette andre henvendelser eller av-

**Formerna för nordiskt
samarbete**

Artikel 35

För att genomföra och vidareutveckla det nordiska samarbetet enligt denna och andra överenskommelser böra de nordiska länderna fortlöpande samråda och vid behov vidtaga samordnande åtgärder.

Artikel 36

Samarbetet mellan de nordiska länderna äger rum inom Nordiska rådet, inom Nordiska ministerrådet samt på andra ministermöten, i särskilda samarbetsorgan och mellan fackmyndigheter.

Nordiska rådet

Artikel 39

I Nordiska rådet samarbetar de nordiska ländernas folkrepresentationer och regeringar. Rådet är initiativtagande och rådgivande i frågor, som avse samverkan mellan dessa länder eller några av dem, samt har i övrigt de uppgifter som framgår av denna och andra överenskommelser.

Färöarnas lagting och landsstyre samt Ålands landsting och landskapsstyrelse deltaga i rådets arbete.

Artikel 40

Rådet kan antaga rekommendation, göra annan framställning eller avgiva

afgive udtalelser til en eller flere af de nordiske landes regeringer eller til Ministerrådet.

Artikel 41

Ud over hvad der særligt er aftalt, bør Rådet gives lejlighed til at udtale sig om nordiske samarbejds spørgsmål af større betydning, når dette ikke er umuligt af tidshensyn.

Artikel 42

Rådet består af 78 valgte medlemmer samt af regeeringsrepræsentanter og repræsentanter for Færøernes landsstyre og Ålands landskapsstyrelse.

Af medlemmerne vælger Danmarks folketing seksten, Finlands riksdag sytten, Islands alting seks, Norges storting atten og Sveriges riksdag atten. Færøernes lagting vælger to medlemmer og Ålands landsting et medlem. Desuden vælger hver forsamling et tilsvarende antal suppleanter.

Valg af medlemmer og suppleanter foretages årligt og gælder for tiden indtil næste valg. Ved valg skal forskellige politiske meningsretninger gives repræsentation i Rådet.

Kun medlemmer af den forsamling, der har foretaget valget, kan være valgt medlem eller suppleant i Rådet.

toja yhdelle tai useammalle pohjoismaan hallitukselle tai ministerineuvostolle.

41 artikla

Neuvostolle on, sen lisäksi mitä erikseen on sovittu, varattava tilaisuus antaa lausuntonsa merkittävistä pohjoismaista yhteistyötä koskevista kysymyksistä, milloin tämä ajan puutteen vuoksi ei ole mahdotonta.

42 artikla

Neuvoston muodostavat 78 valittua jäsentä, hallitusten edustajat sekä Färsearten maakuntahallituksen ja Ahvenanmaan maakunnanhallituksen edustajat.

Jäsenistä valitsevat Tanskan kansankäräjät kuusi toista, Suomen eduskunta altingi kuusi sekä Norjan suurkäräjät ja Ruotsin valtiopäivät kumpikin kahdeksantoista. Färsearten maakäräjät valitsevat kaksi jäsentä ja Ahvenanmaan maakuntapäivät yhden jäsenen. Sen lisäksi kukin kansanedustuslaitos valitsee vastaavan määrän varajäseniä.

Jäsenet ja varajäsenet valitaan vuosittain ja vaali on voimassa siksi kunnes seuraava vaali toimitetaan. Vaaleissa on erilaisten poliittisten suuntausten saatava edustus neuvostossa.

Ainoastaan se, joka on vaalin toimittaneen kansanedustuslaitoksen jäsen, voi toimia neuvoston valittuna jäsenenä ja varajäsenenä.

eina eða fleiri af ríkisstjórnnum Norðurlanda eða ráðherranefndina.

41. grein

Auk þeirra málaflokka, sem sérstaklega er um samið, skal ráðið, þegar tími vinnst til, fá tækifæri til að tjá sig um mikilsverð efni norrænnar samvinnu.

42. grein

Ráðið skipa 78 kjörnir fulltrúar, fulltrúar ríkisstjórnanna, fulltrúar landstjórnar Færeyja og stjórnar Álandseyja.

Þjóðþing Dana kys 16 fulltrúa, ríkisþing Finna 17 fulltrúa, Alþingi Íslendinga 6 fulltrúa og stórþing Norðmanna og ríkisþing Svía hvort um sig 18 fulltrúa. Lögbing Færeyja kys 2 fulltrúa í ráðið og landsþing Álandseyja einn fulltrúa. Ennfremur kys hver aðili jafnmarga varamenn.

Kjör fulltrúa og varamanna fer fram árlega og gildir til næsta kjörs. Við kjör skal þess gætt, að mismunandi stjórn mála-stefnur eigi fulltrúa í ráðinu.

Kjörgengir eru einvörðungu þingmenn á því þingi, þar sem kjör fer fram.

gi uttalelser til en eller flere av de nordiske landsregjeringer eller til ministerrådet.

yttrande till en eller flera av de nordiska ländernas regeringar eller till ministerrådet.

Artikkel 41

Rådet bør, ut over hva som særlig er avtalt, gis anledning til å uttale seg om nordiske samarbeidsspørsmål av større betydning når dette ikke er umulig på grunn av tidsnød.

Artikel 41

Rådet bör, utöver vad som särskilt överenskommits, beredas tillfälle att yttra sig om nordiska samarbetsfrågor av större betydelse när detta icke är ogörligt av tidsskäl.

Artikkel 42

Rådet består av 78 valgte medlemmer, regjeringsrepresentanter og representanter for Færøyenes landsstyre og Ålands landskapsstyrelse.

Artikel 42

Rådet består av 78 valda medlemmar, regjeringsrepresentanter och representanter för Färöarnas landsstyre och Ålands landskapsstyrelse.

Av medlemmene velger Danmarks folketing 16, Finlands riksdag 17, Islands alting 6, Norges storting 18 og Sveriges riksdag 18. Færøyenes lagting velger 2 medlemmer og Ålands landsting 1 medlem. Videre velger hver forsamling et tilsvarende antall suppleanter.

Av medlemmarna väljer Danmarks folketing sexton, Finlands riksdag sjutton, Islands alting sex samt Norges storting och Sveriges riksdag vardera aderton. Färöarnas lagting väljer två medlemmar och Ålands landsting en medlem. Dessutom väljer varje församling motsvarande antal suppleanter.

Valg av medlemmer og suppleanter foretas årlig og gjelder for tiden inn til neste valg. Ved valgene skal forskjellige politiske meningsretninger gis representasjon i rådet.

Bare medlemmer av den forsamling som har foretatt valget kan være valgt medlem eller suppleant i rådet.

Val av medlemmar och suppleanter förrättas årligen och gäller för tiden till nästa val. Vid val skola olika politiska meningsriktningar givas representation i rådet.

Endast den som är medlem av den församling som förrättat valet kan vara vald medlem eller suppleant i rådet.

Hver regering udpeger blandt sine medlemmer det antal regeringsrepræsentanter, den ønsker. Landsstyret og landskapsstyrelsen udpeger hver en repræsentant blandt sine medlemmer.

Kukin hallitus määrää jäsenistään neuvostoon haluamansa määrän hallitusten edustajia. Maakuntahallitus ja maakunnanhallitus määräävät kumpikin jäsenistään neuvostoon yhden edustajan.

Sérhver ríkisstjórn velur úr sínum hópi stjórnarfulltrúa, svo marga sem hún óskar. Landsstjórn Færeyja og stjórn Alandseyja velja hvor um sig einn fulltrúa.

Artikel 43

Danmarks riges delegation består af de af folketinget og lagtinget valgte medlemmer samt de af regeringen og landsstyret udpegede repræsentanter. Finlands delegation består af de af riksdagen og landstinget valgte medlemmer samt de af regeringen og landskapsstyrelsen udpegede repræsentanter. Delegationen for hvert af de øvrige lande består af de af den folkevalgte forsamling valgte medlemmer og de af regeringen udpegede repræsentanter.

43 artikla

Tanskan valtakunnan valtuuskunnan muodostavat kansankäräjien ja maakäräjien valitsemat jäsenet sekä hallituksen ja maakuntahallituksen määrämät edustajat. Suomen valtuuskunnan muodostavat eduskunnan ja maakuntapäivien valitsemat jäsenet sekä hallituksen ja maakunnanhallituksen määrämät edustajat. Kukin muun maan valtuuskunnan muodostavat kansanedustuslaitoksen valitsemat jäsenet ja hallituksen määrämät edustajat.

43. grein

Í deild danska ríkisins eru þeir fulltrúar, sem þjóðþingið og lögþingið kjósa, og þeir fulltrúar, sem danska ríkisstjórnin og landsstjórnin velja. Í deild Finnlands eru þeir fulltrúar, sem ríkisþing Finna og landsþing Alandseyja kjósa, og þeir fulltrúar, sem finnska ríkisstjórnin og stjórn Alandseyja velja. Deildir hinna landanna skipa kjörnir fulltrúar þjóðþinganna og fulltrúar, sem ríkisstjórnirnar velja.

Artikel 44

Regeringsrepræsentanterne samt landsstyrets og landskapsstyrelsens repræsentanter har ikke stemmeret i Rådet.

I spørgsmål, som angår anvendelsen af overenskomster mellem visse lande, har kun medlemmer fra disse lande stemmeret.

44 artikla

Hallitusten sekä maakuntahallituksen ja maakunnanhallituksen edustajilla ei ole äänioikeutta neuvostossa.

Maiden välisten sopimusten soveltamista koskevissa kysymyksissä on ainoastaan näitä maita edustavilla jäsenillä äänioikeus.

44. grein

Fulltrúar ríkisstjórnanna og fulltrúar landsstjórnar Færeyja og stjórnar Alandseyja eiga ekki atkvæðisrétt i ráðinu.

Um málefni, sem einvörðungu varða túlkun samninga milli einstakra landa, eiga ekki aðrir atkvæðisrétt en fulltrúar þeirra landa.

Artikel 45

Rådets organer er Plenarforsamlingen, Præsident og Udvalgene.

45 artikla

Neuvoston elimiä ovat yleiskokous, puheenjohtajisto ja valiokunnat.

45. grein

Stjórnþættir ráðsins eru: þing ráðsins, stjórnarnefnd og nefndir.

Enhver regering utpeker blant sine medlemmer regjeringsrepresentanter i det antall som den ønsker. Landsstyret og landskapsstyrelsen utpeker hver en representant blant sine medlemmer.

Varje regering utser bland sina medlemmar regjeringsrepresentanter till det antal som den önskar. Landsstyret och landskapsstyrelsen utse vardera en representant bland sina medlemmar.

Artikkel 43

Danmarks rikes delegation består av de medlemmer som er valgt av folketinget og lagtinget og de representanter som er utpekt av regjeringen og landsstyret. Finlands delegation består av de medlemmer som er valgt av riksdagen og landstinget og de representanter som er utpekt av regjeringen og landskapsstyrelsen. For hvert av de øvrige land består delegasjonen av de medlemmer som er valgt av nasjonalforsamlingen og de representanter som er utpekt av regjeringen.

Artikel 43

Danmarks rikes delegation består av de av folketinget och lagtinget valda medlemmarna samt de av regeringen och landsstyret utsedda representanterna. Finlands delegation består av de av riksdagen och landstinget valda medlemmarna samt de av regeringen och landskapsstyrelsen utsedda representanterna. För ettvar av de övriga länderna består delegationen av de av folkrepresentationen valda medlemmarna och de av regeringen utsedda representanterna.

Artikkel 44

Regjeringenes samt landsstyrets og landskapsstyrelsens representanter har ikke stemmerett i rådet.

I spørsmål som angår anvendelsen av avtaler mellom enkelte land har bare medlemmer fra disse land stemmerett.

Artikel 44

Regeringsrepresentanterna samt landsstyrets och landskapsstyrelsens representanter ha icke rösträtt i rådet.

I frågor, som angå tillämpningen av överenskommelser mellan vissa länder, ha endast medlemmar från dessa länder rösträtt.

Artikkel 45

Rådets organer er plenarforsamlingen, presidiet og utvalgene.

Artikel 45

Rådets organ äro plenarforsamlingen, presidiet och utskotten.

Artikel 46

Plenarforsamlingen består af alle medlemmer af Rådet.

Plenarforsamlingen afholder ordinær session en gang om året. Ekstraordinær session afholdes, når Plenarforsamlingen eller Præsidiets beslutter dette, eller når mindst to regeringer eller mindst femogtyve valgte medlemmer fremsætter anmodning derom.

Rådets beføjelser udøves af Plenarforsamlingen, hvis andet ikke er særligt foreskrevet.

Plenarforsamlingens forhandlinger er offentlige, medmindre Plenarforsamlingen beslutter andet.

Artikel 47

Plenarforsamlingen udpeger ved hver ordinær session et Præsidium, bestående af en præsident og fire vicepræsidenter. For hver af disse udpeges en suppleant. Alle delegerede skal være repræsenteret i Præsidiets og blandt suppleanterne. Så vidt muligt bør forskellige politiske meningsretninger repræsenteres i Præsidiets og blandt suppleanterne.

Medlemmer af Præsidiets og suppleanter for sådanne medlemmer skal være valgte medlemmer af Rådet.

Bliver hvervet som medlem af Præsidiets eller suppleant ledigt mellem to ordinære sessioner, skal et nyt medlem eller en ny suppleant udpeges for ti-

46 artikla

Yleiskokouksen muodostavat kaikki neuvoston jäsenet.

Yleiskokous pitää kerran vuodessa varsinaisen istuntonsa. Ylimääräinen istunto pidetään, kun yleiskokous tai puheenjohtajisto niin päättää tai milloin vähintään kaksi hallitusta tai vähintään kaksikymmentäviisi valittua jäsentä sitä pyytävät.

Yleiskokous käyttää neuvoston toimivaltaa, jollei muuta ole erikseen määrätty.

Asiain käsittely yleiskokouksessa on julkista, ellei yleiskokous toisin päättä.

47 artikla

Yleiskokous valitsee varsinaisessa istunnossaan puheenjohtajiston, johon kuuluvat presidentti ja neljä varapresidenttiä. Kullakin heistä valitaan varajäsen. Kaikilla valtuuskunnilla tulee olla edustaja puheenjohtajistossa ja varajäsenten joukossa. Mikäli mahdollista on eri poliitisten mielipidesuuntausten oltava edustettuina puheenjohtajistossa ja varajäsenten joukossa.

Puheenjohtajiston jäsenen ja hänen varamiehensä on oltava neuvoston valittu jäsen.

Jos puheenjohtajiston jäsenen tai varajäsenen paikka vapautuu kahden varsinaisen istunnon välisenä aikana, tulee sen valtuuskunnan, johon eron-

46. grein

Ping. Norðurlandaráðs skipa allir fulltrúar ráðsins.

Aðalþing er háð einu sinni á ári. Til aukabings skal kvatt, þegar þingið eða stjórnarnefndin ákveður eða þegar að minnsta kosti tvær ríkisstjórnir eða eigi færri en 25 kjörnir fulltrúar æskja þess.

Vald ráðsins er í höndum þingsins, nema annað sé ákveðið.

Þingfundir eru háðir í heyranda hljóði, nema þingið ákveði annað.

47. grein

Á hverju aðalþingi kys þingið stjórnarnefnd, sem í eiga sæti einn forseti og fjórir varaforsetar. Einnig skulu kosnir jafnmargir varamenn. Hver deild ráðsins skal eiga fulltrúa í stjórnarnefndinni svo og varamann. Þess skal gætt, svo sem unnt er, að mismunandi stjórnmalastefnur eigi fulltrúa í stjórnarnefndinni og varamenn.

Fulltrúi í stjórnarnefndinni eða varamaður hans skal vera kjörinn fulltrúi í ráðinu.

Losni starf fulltrúa eða varamanns í stjórnarnefnd milli tveggja aðalþinga, skal deild sú, sem fulltrúinn eða varamaðurinn átti sæti í, velja annan

Artikkel 46

Plenarforsamlingen består av alle medlemmer av rådet.

Plenarforsamlingen holder ordinær sesjon en gang om året. Ekstra sesjon holdes når plenarforsamlingen eller presidiet beslutter det, eller når minst 2 regjeringer eller minst 25 valgte medlemmer framsetter begjæring om det.

Rådets myndighet utøves av plenarforsamlingen, hvis ikke annet er særlig bestemt.

Plenarforsamlingens forhandlinger er offentlige, hvis plenarforsamlingen ikke beslutter annet.

Artikkel 47

Plenarforsamlingen velger ved hver ordinær sesjon et presidium, bestående av en president og fire visepresidenter. For hver av disse velges en suppleant. Alle delegasjoner skal være representert i presidiet og blant suppleantene. Så vidt mulig bør forskjellige politiske meningsretninger bli representert i presidiet og blant suppleantene.

Medlem av presidiet eller suppleant for slikt medlem skal være valgt medlem av rådet.

Blir vervet som medlem av presidiet eller suppleant ledig mellom to ordinære sesjoner skal det for tiden inntil neste ordinære sesjon velges et nytt

Artikel 46

Plenarforsamlingen utgöres av alla medlemmar av rådet.

Plenarforsamlingen håller ordinarie session en gång om året. Extra session hålles, när plenarforsamlingen eller presidiet så beslutar eller när minst två regeringar eller minst tjugofem valda medlemmar framställa begäran därom.

Rådets befogenheter utövas av plenarforsamlingen, om icke annat är särskilt föreskrivet.

Plenarforsamlingens förhandlingar äro offentliga, om plenarforsamlingen icke beslutar annat.

Artikel 47

Plenarforsamlingen utser vid ordinarie session ett presidium bestående av en president och fyra vice presidenter. För envar av dessa utses en suppleant. Alla delegationer skola vara företrädde i presidiet och bland suppleanterna. Såvitt möjligt böra olika politiska meningsriktningar bliva representerade i presidiet och bland suppleanterna.

Medlem av presidiet eller suppleant för sådan medlem skall vara vald medlem av rådet.

Blir befattning som medlem av presidiet eller suppleant ledig mellan två ordinarie sessioner, skall för tiden till nästa ordinarie session ny medlem **eller**

den indtil næste ordinære session af den delegation, som det afgående medlem eller suppleant tilhørte.

Præsidiets varetager Rådets løbende forretninger og optræder i øvrigt på Rådets vegne i den udstrækning, som fremgår af denne overenskomst og Rådets arbejdsordning.

nut jäsen tai varajäsen kuului, valita uusi jäsen tai varajäsen seuraavaan varsinaiseen istuntoon saakka.

Puheenjohtajisto huolehtii neuvoston juoksevien asiain hoidosta ja edustaa muutoin neuvostoa siinä laajuudessa kuin tästä sopimuksesta ja neuvoston työjärjestyksestä ilmenee.

fulltrúa eða varamann til næsta aðalþings.

Stjórnarnefndin annast dagleg störf ráðsins og er að öðru leyti fulltrúi þess í samræmi við samning bennan og þingsköp ráðsins.

Artikel 48

Plenarforsamlingen bestemmer udvalgenes antal og forretningsområder. For hvert udvalg fastsætter Plenarforsamlingen det antal medlemmer fra hver delegation, der skal indgå i udvalget. I overensstemmelse hermed fordeler hver delegation sine valgte medlemmer på udvalgene.

Udvalgenes opgave er at forberede sagernes behandling i Rådet.

48 artikla

Yleiskokous määrää valiokuntien lukumäärän ja toimialat. Yleiskokous määrää, montako jäsentä kustakin valtuuskunnasta kuuluu valiokuntaan. Tämän mukaisesti kukin valtuuskunta jakaa valitut jäsenensä valiokuntien kesken.

Valiokuntien tehtävänä on valmistella asiain käsittelyä neuvostossa.

48. grein

Þingið ákveður fjölda nefnda og starfssvið þeirra. Einnig ákveður þingið, hve margir úr hverri deild skuli skipa hverja nefnd. Í samræmi við þetta skipar hver deild kjörnum fulltrúum sínum í einstakar nefndir.

Artikel 49

Rådet bistås i sin virksomhed af et Sekretariat bestående af en af Præsidiets udpeget sekretær samt af fem sekretærer, af hvilke hver delegation udpeger en.

Præsidiets udpeger udvalgenes sekretærer samt det øvrige personale, der er nødvendigt for at udføre Rådets fælles sekretariatsopgaver. Hver delegation ansætter det sekretariatspersonale, der skal bistå delegationen.

49 artikla

Neuvostoa avustaa sen toiminnassa sihteeristö, johon kuuluvat puheenjohtajiston valitsema sihteerit ja viisi sihteeria, joista kukin valtuuskunta valitsee yhden.

Puheenjohtajisto määrää valiokunnille sihteerit sekä sen muun henkilökunnan, joka on tarpeen neuvoston yhteisten sihteeristötehtävien hoitamiseen. Kukin valtuuskunta ottaa palvelukseensa sen sihteeristöhenkilökunnan, jonka tehtävänä on valtuuskunnan avustaminen.

49. grein

Ráðinu til aðstoðar eru ritara. Stjórnarnefndin velur einn, en aðra fimm velja deildirnar, einn ritara hver.

Stjórnarnefndin ræður ritara nefnda og annað starfslíð, sem þörf er á til að rækja sameiginleg skrifstofustörf ráðsins. Sérhver deild ræður starfslíð sér til aðstoðar.

medlem eller en ny suppleant av den delegasjon som det tidligere medlem eller suppleanten tilhørte.

Presidiet varetar rådets løpende forretninger og opptrer for øvrig på rådets vegne i den utstrekning som det framgår av denne avtale og rådets arbeidsordning.

suppleant utses av den delegation som den avgående medlemmen eller suppleanten tilhørt.

Presidiet handhar rådets løpende angelägenheter och företräder i övrigt rådet i den utsträckning som framgår av denna överenskommelse och rådets arbetsordning.

Artikkel 48

Plenarforsamlingen bestemmer utvalgenes antall og forretningsområde. For hvert utvalg fastsetter plenarforsamlingen det antall medlemmer fra hver delegasjon som skal delta i utvalget. I samsvar hermed fordeler hver delegasjon sine valgte medlemmer på utvalgene.

Utvalgenes oppgave er å forberede sakenes behandling i rådet.

Artikel 48

Plenarforsamlingen bestämmer utskottens antal och verksamhetsområden. För varje utskott fastställer plenarforsamlingen det antal medlemmar av varje delegation som skall ingå i utskottet. I enlighet härmed fördelar varje delegation sina valda medlemmar på utskotten.

Utskotten ha till uppgift att förbereda sakernas behandling i rådet.

Artikkel 49

Rådet bistås i sin virksomhet av et sekretariat som består av en sekretær utpekt av presidiet og av fem sekretærer, hvorav hver delegasjon utpeker en.

Presidiet utpeker utvalgenes sekretærer og det øvrige personale som er nødvendig for å utføre rådets felles sekretariatsoppgaver. Hver delegasjon ansetter det sekretariatspersonale som skal bistå delegasjonen.

Artikel 49

Rådet bistås i sin verksamhet av ett sekretariat bestående av en sekreterare utsedd av presidiet samt av fem sekreterare, av vilka varje delegation utser en.

Presidiet utser utskottens sekreterare samt den övriga personal som erfordras för fullgörande av rådets gemensamma sekretariatsuppgifter. Varje delegation anställer den sekretariatspersonal som skall bistå delegationen.

Artikel 50

Regeringerne, Ministerrådet og medlemmerne har ret til at fremsætte forslag for Rådet.

Ethvert forslag skal behandles i et udvalg, inden det færdigbehandles i Rådet.

Artikel 51

Rekommandationer vedtages af Plenarforsamlingen på grundlag af fremsat forslag herom.

Dersom det ikke er hensigtsmæssigt at afvente behandling i Plenarforsamlingen, eller dersom andre grunde foreligger dertil, kan Præsидiet i stedet for rekommandation af Plenarforsamlingen foretage anden henvendelse.

Udtalelser afgives af Plenarforsamlingen eller under de forudsætninger, der er angivet i andet afsnit, af Præsидiet.

Præsидiet skal til Plenarforsamlingen anmelde de foranstaltninger, der er truffet i henhold til andet eller tredje afsnit.

Artikel 52

Et valgt medlem kan i Plenarforsamlingen stille spørgsmål til en regering eller til Ministerrådet i anledning af en beretning eller meddelelse, der er afgivet til Rådet, eller i øvrigt om emner, som angår det nordiske samarbejde.

Artikel 53

Hver delegation svarer for udgifterne til sin deltagelse i Rådet.

50 artikla

Oikeus tehdä ehdotuksia neuvostolle on hallituksella, ministerineuvostolla ja jäsenellä.

Ehdotukset on valmisteltävä valio-kunnassa ennen niiden lopullista käsittelyä neuvostossa.

51 artikla

Suosituksen hyväksyy yleiskokous tehdyn ehdotuksen pohjalta.

Ellei yleiskokouksessa tapahtuvaa käsittelyä voida vaikeuksista odottaa tai mikäli muut syyt sitä vaativat, voi puheenjohtajisto yleiskokouksen hyväksymän suosituksen asemesta tehdä asiasta muunlaisen esityksen.

Lausunnon antaa yleiskokous tai toisessa momentissa mainituin edellytyksin puheenjohtajisto.

Puheenjohtajiston on ilmoitettava yleiskokoukselle niistä toimenpiteistä, joihin se on toisen ja kolmannen momentin nojalla ryhtynyt.

52 artikla

Yleiskokouksessa voi valittu jäsen tehdä kysymyksen hallitukselle tai ministerineuvostolle neuvostolle annetun kertomuksen tai ilmoituksen johdosta tai muutoin pohjoismaista yhteistyötä koskevassa asiassa.

53 artikla

Jokainen valtuuskunta vastaa neuvoston toimintaan osallistumisestaan aiheutuvista kustannuksista.

50. grein

Sérhver ríkisstjórn, ráðherranefndin og sérhver fulltrúi hefur tillögurétt.

Nefnd skal fjalla um sérhvert mál, áður en ráðið tekur það til lokaafgreiðslu.

51. grein

Þingið gerir ályktun á grundvelli tillögu, sem fram hefur komið.

Tilmæli frá stjórnarnefndinni geta komið í stað ályktunar, ef ekki er að vænta hagkvæmari málsafgreiðslu í ráðinu eða aðrar ástæður valda um.

Þingið leggur fram álit sitt eða stjórnarnefndin í þeim tilvikum, sem frá er greint í 2. mgr.

Stjórnarnefndin skal tilkynna þinginu þær ráðstafanir, sem gerðar hafa verið samkvæmt 2. og 3. mgr.

52. grein

Kjörinn fulltrúi getur á þingi beint fyrirspurn til ríkisstjórnar eða ráðherranefndarinnar um skýrslu eða greinargerð, sem send hefur verið ráðinu, eða önnur mál, sem varða norræna samvinnu.

53. grein

Hver deild ber kostnað af þátttöku sinni í ráðinu.

Artikkel 50

Regjering, ministerrådet og medlem har rett til å reise forslag for rådet.

Forslag skal forberedes av et utvalg før det sluttbehandles i rådet.

Artikel 50

Regering, ministerrådet och medlem ha rätt att väcka förslag i rådet.

Förslag skall beredas av utskott innan det slutbehandlas inom rådet.

Artikkel 51

Rekommandasjon vedtas av plenarforsamlingen på grunnlag av et reist forslag.

Hvis behandling i plenarforsamlingen ikke uten vanskelighet kan avventes, eller hvis det foreligger andre grunner til det, kan i stedet for rekommendasjon av plenarforsamlingen annen henvendelse foretas av presidiet.

Uttalelse avgis av plenarforsamlingen eller, under de forutsetninger som er angitt i annet avsnitt, av presidiet.

Presidiet skal underrette plenarforsamlingen om de tiltak som er truffet i henhold til annet eller tredje ledd.

Artikel 51

Rekommendation antages av plenarforsamlingen på grundval av väckt förslag.

Kan behandling inom plenarforsamlingen icke lämpligen avvaktas eller föreligga andra skäl därtill, kan i stället för rekommendation av plenarforsamlingen annan framställning göras av presidiet.

Yttrande avgives av plenarforsamlingen eller, under de förutsättningar som angivas i andra stycket, av presidiet.

Presidiet skall till plenarforsamlingen anmäla de åtgärder det vidtagit med stöd av andra eller tredje stycket.

Artikkel 52

Et valgt medlem kan i plenarforsamlingen stille spørsmål til en regjering eller til ministerrådet i anledning av beretning eller melding som er avgitt til rådet, eller for øvrig om emner som angår det nordiske samarbeid.

Artikkel 53

Hver delegasjon dekker utgiftene til sin deltakelse i rådet.

Artikel 52

Vald medlem får i plenarforsamlingen ställa fråga till regering eller till ministerrådet med anledning av berättelse eller meddelande som avgivits till rådet eller i övrigt i ämne som angår det nordiska samarbetet.

Artikel 53

Varje delegation svarar för utgifterna för sitt deltagande i rådet.

De fælles udgifter fordeles mellem delegationerne for en periode af fem år på grundlag af forholdet mellem landenes bruttonationalprodukter. Præsident skal dog i særlige tilfælde kunne træffe beslutning om et andet fordelingsgrundlag.

Yhteiset kulut jaetaan valtuuskuntien kesken viisivuotiskausittain maiden bruttokansantuotteen osoittamassa suhteessa. Puheenjohtajisto voi kuitenkin erityisistä syistä päättää muusta jakoperusteesta.

Sameiginlegur kostnaður, fimm ára tímabil, skiptist milli deildanna eftir vergri þjóðarframleiðslu landanna. Stjórnarnefndin getur þó í serstökum tilvikum ákvarðað aðra skiptingu kostnaðar.

Artikel 54

Plenarforsamlingen fastsætter Rådets arbejdsordning. Beslutning om vedtagelse af arbejdsordningen eller om ændringer i denne kræver to trediedeles flertal blandt Rådets valgte medlemmer.

54 artikla

Yleiskokous vahvistaa neuvoston työjärjestyksen. Työjärjestyksen hyväksymiseen tai muuttamiseen vaaditaan kahden kolmasosan enemmistö neuvoston valituista jäsenistä.

54. grein

Þingið setur ráðinu þingsköp. Til samþykktar á starfsreglum eða til breytingar á þeim þarf samþykki tveggja þriðju hluta kosinna fulltrúa ráðsins.

Det nordiske Ministerråd

Pohjoismaiden ministerineuvosto

Ráðherranefnd Norðurlanda

Artikel 55

I Det nordiske Ministerråd samarbejder de nordiske landes regeringer.

Pohjoismaiden ministerineuvosto on Pohjoismaiden hallitusten yhteistyöelin.

55. grein

Í ráðherranefnd Norðurlanda starfa ríkisstjórnir landanna saman.

Ministerrådet træffer beslutninger i den udstrækning, som angives i denne og andre overenskomster mellem de nordiske lande. Også i øvrige samarbejds spørgsmål har Ministerrådet ansvar for samarbejdet mellem de nordiske landes regeringer og mellem regeringerne og Nordisk Råd.

Ministerineuvosto tekee päätöksiä siinä laajuudessa kuin käy ilmi tästä sopimuksesta ja muista Pohjoismaiden välisistä sopimuksista. Muissakin yhteistyökysymyksissä ministerineuvosto vastaa Pohjoismaiden hallitusten sekä hallitusten ja Pohjoismaiden neuvoston välisestä yhteistyöstä.

Ráðherranefndin tekur ákvarðanir að því marki, sem mælt er fyrir um í samningi þessum og öðrum samningum milli Norðurlandanna. Ráðherranefndin skal og annast samvinnu í öðrum samstarfsmálum ríkisstjórna Norðurlanda innbyrðis og ríkisstjórnanna og Norðurlandaráðs.

Artikel 56

I Ministerrådet indgår medlemmer af hvert lands regering.

56 artikla

Ministerineuvostoon kuulu jokaisen maan hallituksen jäseniä.

56. grein

Ráðherranefndina skipa ráðherrar frá öllum löndunum.

Hvert land udpeger et regeringsmedlem, som har til opgave med bistand af en embedsmand at være

Kukin maa nimeää yhden hallituksen jäsenen, jonka tehtävänä on virkamielen avustamana vas-

Sérhvert land tilnefnir ráðherra, sem ásamt embættismanni skal annast samræmingu norrænna

Fellesutgifter fordeles mellom delegasjonene for en periode på fem år på grunnlag av forholdet mellom landenes bruttonasjonalprodukter. Presidiet skal dog i særlige tilfelle kunne treffe bestemmelse om et annet fordelingsgrunnlag.

De gemensamma utgifterna fördelas mellan delegationerna för en period av fem år på grundval av förhållandet mellan ländernas bruttonationalprodukter. Presidiet skall dock för särskilda fall kunna besluta om annan fördelningsgrund.

Artikkel 54

Plenarforsamlingen fastsetter rådets arbeidsordning. Beslutning om vedtagelse av arbeidsordningen eller om endringer i denne krever to tredjedels flertall blant rådets valgte medlemmer.

Artikel 54

Plenarförsamlingen fastställer rådets arbetsordning. För beslut om antagande av arbetsordning eller om ändring i denna erfordras två tredjedels flertal bland rådets valda medlemmar.

Nordisk Ministerråd

Nordiska ministerrådet

Artikkel 55

I Nordisk Ministerråd samarbeider de nordiske lands regjeringer.

Artikel 55

I Nordiska ministerrådet samarbeider de nordiska ländernas regeringar.

Ministerrådet treffer beslutninger i den utstrekning som angis i denne og andre avtaler mellom de nordiske land. Også i andre samarbeidsspørsmål forestår ministerrådet samarbeidet mellom de nordiske lands regjeringer og mellom regjeringene og Nordisk Råd.

Ministerrådet fattar beslut i den utsträckning som angives i denna och andra överenskommelser mellan de nordiska länderna. Även i övriga samarbetsfrågor svarar ministerrådet för samarbetet mellan de nordiska ländernas regeringar och mellan regeringarna och Nordiska rådet.

Artikkel 56

Ministerrådet består av medlemmer av de kontraherende staters regjeringer.

Artikel 56

I ministerrådet ingår medlemmar av varje lands regering.

Hvert land utpeker et regjeringsmedlem med den oppgave, bistått av en embetsmann, å ha ansvar for

Varje land utser en regjeringsmedlem med oppgift att med biträde av en ämbetsman svara för sam-

ansvarlig for samordningen af nordiske samarbejdsspørgsmål.

Artikel 57

Ministerrådet er beslutningsdygtigt, når repræsentanter for alle landene er til stede i Ministerrådet. I spørgsmål, som udelukkende angår visse lande, behøver dog kun disse lande at være repræsenterede.

Hvert land har én stemme i Ministerrådet.

Ministerrådets beslutninger skal være enstemmige. I procedurespørgsmål træffes beslutning dog ved simpelt flertal blandt de i afstemningen deltagende. Står stemmetallet lige, er formandens stemme afgørende.

Undladelse af at afgive stemme er ikke til hinder for at beslutninger træffes.

Artikel 58

Ministerrådets beslutninger er bindende for de enkelte lande. Beslutninger vedrørende spørgsmål, som i henhold til et lands forfatning kræver den folkevalgte forsamlings godkendelse, binder dog ikke dette land, før forsamlingen har godkendt beslutningen. Kræves sådan godkendelse, skal Ministerrådet underrettes herom, inden Ministerrådet træffer beslutningen. Før den folkevalgte forsamling godkendelse foreligger, er de øvrige lande heller ikke

lata pohjoismaisten yhteistyökysymysten koordinoinnista.

57 artikla

Päätösvaltaisuus edellyttää, että kaikki maat ovat edustettuina ministerineuvostossa. Yksinomaan joi-takin maita koskevien kysymysten käsittelyssä kuitenkin vain näiden maiden tulee olla edustettuina.

Jokaisella maalla on yksi ääni ministerineuvostossa.

Ministerineuvoston päätösten tulee olla yksimielisiä. Menettelytapakysymyksissä tehdään kuitenkin päätös äänestykseen osallistuvien yksinkertaisella äänten enemmistöllä ja äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

Äänestyksestä pidättyminen ei estä päätöksen tekemistä.

58 artikla

Ministerineuvoston päätös on kutakin maata sitova. Päätös kysymyksessä, joka jonkin maan valtiosäännön mukaan edellyttää kansanedustuslaitoksen hyväksymistä, ei kuitenkaan ole tätä maata sitova ennen kuin kansanedustuslaitos on hyväksynyt päätöksen. Jos sanotunlainen hyväksyminen vaaditaan, on ministerineuvostolle ilmoitettava tästä ennen kuin ministerineuvosto tekee päätöksensä. Ennen kuin kansanedustuslaitoksen hyväksyminen

samstarfsmála.

57. grein

Ráðherranefndin er ákvörðunarhæf, þegar fulltrúar frá öllum löndunum taka þátt í störfum hennar. Þegar einvörðungu er rætt um málefni einstakra landa, er þó nægjanlegt, að aðeins fulltrúar þeirra landa starfi í nefndinni.

Sérhvert land fer með eitt atkvæði í ráðherranefndinni.

Ákvarðanir ráðherranefndarinnar skulu samþykktar samhljóða. Í málum, sem varða þingsköp, nægir þó einfaldur meiri hluti atkvæða til ákvörðunar. Séu atkvæði jöfn, ræður atkvæði formanns úrslitum.

Ákvörðun er gild, þótt einhver fulltrúi greiði ekki atkvæði.

58. grein

Ákvarðanir ráðherranefndarinnar eru bindandi fyrir hvert land. Ákvörðun í máli, sem samkvæmt stjórnarskrá einhvers landanna krefst samþykkis þjóðþings þess lands, er þó ekki bindandi fyrir það land, fyrr en þjóðþing þess hefur samþykkt ákvörðunina. Sé slíkrar samþykktar krafizt, skal ráðherranefndinni skýrt frá því, áður en hún tekur ákvörðun. Önnur lönd eru ekki heldur bundin af slíkri ákvörðun, fyrr en samþykkt þjóðþingsins

samordningen av nordiske ordningen av nordiska samarbeidsspørsmål. samarbeidsfrågor.

Artikkel 57

Ministerrådet er beslutningsdyktig når alle landene er representert i ministerrådet. I spørsmål som utelukkende angår visse land, behøver dog bare disse land å være representert.

Artikel 57

Ministerrådet är beslutningsdyktigt då alla länderna företrädda i ministerrådet. I frågor, som uteslutande angår vissa länder, behöva dock endast dessa länder vara företrädda.

Hvert land har én stemme i ministerrådet.

Varje land har en röst i ministerrådet.

Ministerrådets beslutninger skal være enstemmige. I prosedyrespørsmål treffes beslutning dog med enkelt flertall av dem som avgir stemme, og ved stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Ministerrådets beslut skola vara enhälliga. I procedurfrågor fattas dock beslut med enkelt flertal bland de röstande och vid lika röstetal med ordförandens utslagsröst.

Stemmeunntatelse er ikke til hinder for at beslutning fattes.

Nedlagd röst utgör icke hinder för beslut.

Artikkel 58

Ministerrådets beslutninger er bindende for de enkelte land. Beslutning vedrørende spørsmål som etter et av landenes forfatning krever godkjenning av nasjonalforsamlingen, er dog ikke bindende for dette land før nasjonalforsamlingen har godkjent beslutningen. Hvis slik godkjenning kreves, skal ministerrådet underrettes om dette før ministerrådet treffer beslutningen. Før nasjonalforsamlingens godkjenning foreligger er heller ikke

Artikel 58

Beslut av ministerrådet är bindande för de särskilda länderna. Beslut i fråga som enligt något lands författning kräver folkrepresentationens godkännande binder dock icke detta land förrän folkrepresentationen godkänt beslutet. Erfordras sådant godkännande, skall ministerrådet underrättas härom innan ministerrådet fattar beslutet. Innan folkrepresentationens godkännande givits, är ej heller annat land bundet av beslutet.

bundet af beslutningen. on saatu, päätös ei ole liggur fyrir.
myöskään toista maata sitova.

Artikel 59

Ministerrådet skal før hver ordinær session i Nordisk Råds Plenarfor-samling aflægge beretning til Rådet vedrørende det nordiske samarbejde. Deri skal Ministerrådet særlig redogøre for samarbejdet i det forløbne år og planerne for det fortsatte samarbejde.

59 artikla

Ministerineuvoston tulee ennen jokaista Pohjois-maiden neuvoston yleis-kokouksen varsinaista istuntoa antaa kertomus neuvostolle pohjoismai-sesta yhteistyöstä. Kerto-muksessa ministerineuvos-ton on erityisesti tehtävä selkoa kuluneen vuoden yhteistyöstä ja tulevaa yh-teistyötä koskevistä suun-nitelmista.

59. grein

Ráðherranefndin skal fyrir hvert aðalþing Norð-urllandaráðs gefa ráðinu skýrslu varðandi norræna samvinnu. Í skýrslu þess-ari skal ráðherranefndin einkum gera grein fyrir samstarfi liðins árs og áætlunum um áframhald-andi samstarf.

Artikel 60

Ministerrådet skal før hver ordinær session i Nordisk Råds Plenarfor-samling give Rådet med-delelse om de foranstalt-ninger, der er truffet i anledning af Rådets re-kommandationer og andre henvendelser. Hvis en re-kommandation eller anden henvendelse er rettet til en eller flere regeringer, kan sådan meddelelse i stedet gives af den eller de rege-ringer, hvortil rekomman-dationen eller henvendel-sen er rettet.

60 artikla

Ministerineuvoston tulee ennen jokaista Pohjois-maiden neuvoston yleis-kokouksen varsinaista istuntoa antaa neuovostolle ilmoitukset niistä toimen-piteistä, joihin on ryh-dytty neuvoston suositus-ten ja muiden esitysten johdosta. Jos suositus tai muu esitys on osoitettu yh-delle tai useammalle halli-tukselle, voi ilmoituksen sen sijaan antaa se halli-tus tai ne hallitukset, joi-le suositus tai esitys oli osoitettu.

60. grein

Ráðherranefndin skal fyrir hvert aðalþing Norð-urllandaráðs skýra ráðinu frá þeim ráðstöfunum, sem gerðar hafa verið samkvæmt ályktunum og tilmælum ráðsins. Ef álykt-un eða tilmælum er beint til cinnar ríkisstjórnar eða fleiri, getur hlutaðeigandi ríkisstjórn eða ríkisstjórnir gefið slíka skýrslu.

Artikel 61

Ministerrådet fastsætter sin arbejdsordning.

61 artikla

Ministerineuvosto vah-vistaa työjärjestyksensä.

61. grein

Ráðherranefndin setur sér starfsreglur.

Artikel 62

Samråd mellem de nor-diske landes regeringer kan foruden i Ministerrådet ske ved nordiske minister-møder.

62 artikla

Paitsi ministerineuvos-tossa voivat Pohjoismai-den hallitukset neuvotella keskenään myös pohjois-maisissa ministerikokouk-sissa.

62. grein

Auk samstarfs milli ríkis-stjórna Norðurlanda í ráð-herranefndinni geta þær átt samstarf á ráðherra-fundum Norðurlanda.

Ændring af overens-komsten

Artikel 63

Inden landene træffer overenskomst om æn-

Yhteistyösopimuksen muuttaminen

63 artikla

Ennen kuin maiden kes-ken sovitaan tämän yh-

Breytingar á samningnum

63. grein

Aður en löndin koma sér saman um breyting á

noe annet land bundet av beslutningen.

Artikkel 59

Ministerrådet skal før hver ordinær sesjon av Nordisk Råds plenarforsamling avgi beretning til rådet om det nordiske samarbeid. I beretningen skal ministerrådet særlig redegjøre for det siste års samarbeid og planene for det fortsatte samarbeid.

Artikel 59

Ministerrådet skall före varje ordinarie session med Nordiska rådets plenarförsamling avgiva berättelse till rådet rörande det nordiska samarbetet. Däri skall ministerrådet särskilt redogöra för det gångna årets samarbete och planerna för det fortsatta samarbetet.

Artikkel 60

Ministerrådet skal før hver ordinær sesjon av Nordisk Råds plenarforsamling gi rådet melding om de tiltak som er truffet i anledning av rådets rekommandasjoner og andre henvendelser. Hvis rekommandasjon eller annen henvendelse er rettet til en eller flere regjeringer, kan slik melding i stedet gis av den eller de regjeringer som rekommandasjonen eller henvendelsen er rettet til.

Artikel 60

Ministerrådet skall före varje ordinarie session med Nordiska rådets plenarförsamling lämna rådet meddelande om de åtgärder som ha vidtagits med anledning av rådets rekommendationer och andra framställningar. Har rekommendation eller annan framställning riktats till en eller flera regeringar, kan sådant meddelande i stället lämnas av den eller de regeringar, till vilka rekommendationen eller framställningen har riktats.

Artikkel 61

Ministerrådet fastsetter sin arbeidsordning.

Artikel 61

Ministerrådet fastställer sin arbetsordning.

Artikkel 62

Samråd mellom de nordiske lands regjeringer kan, foruten i ministerrådet, finne sted ved nordiske ministermøter.

Artikel 62

Samråd mellan de nordiska ländernas regeringar kan förutom i ministerrådet ske vid nordiska ministermöten.

Endring av avtalen

Ändring av överenskommelsen

Artikkel 63

Innen de kontraherende parter enes om endring

Artikel 63

Innan länderna överenskomma om ändring i den

dringer i denne overenskomst, skal Nordisk Råd have lejlighed til at udtale sig.

II

Artiklerne 39 og 40 i samarbejdsoverenskomsten skal indsættes som artikel 64 og 65.

III

Denne overenskomst skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal snarest muligt deponeres i Finlands udenrigsministerium.

Overenskomsten skal deponeres i Finlands udenrigsministerium, og bekræftede afskrifter skal tilstilles hver af de kontraherende parter af det finske ministerium.

Overenskomsten træder i kraft 30 dage efter den dag, hvor samtlige kontraherende parters ratifikationsinstrumenter er deponerede.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede i København den 13. februar 1971 undertegnet denne overenskomst i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

teistyösopimuksen muuttamisesta, on Pohjoismaiden neuvostolle varattava tilaisuus antaa lausuntonsa.

II

Yhteistyösopimuksen 39 ja 40 artiklat muuttuvat 64 ja 65 artikloiksi.

III

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat mahdollisimman pian talletettava Suomen ulkoasiainministeriöön.

Sopimus on talletettava Suomen ulkoasiainministeriöön, jonka on toimitettava jokaiselle sopimuksen osapuolelle oikeaksi todistettu jäljennös sopimuksesta.

Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona kaikkien sopimuspuolten ratifioimisasikirjat on talletettu.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet valtuutetut asiamiehet Kööpenhaminassa 13 päivänä helmikuuta 1971 allekirjoittaneet tämän sopimuksen, joka on tehty yhtenä islannin-, norjan-, ruotsin-, suomen- ja tanskankielisenä kappaleena jokaisen tekstin ollessa yhtä todistusvoimainen.

samningi þessum, skal gefa Norðurlandaráði kost á að láta í ljós álit sitt.

II

39. og 40. gr. samstarfs-samningsins verði 64. og 65. gr.

III

Samning þennan skal fullgilda og senda fullgildingarskjölin hið fyrsta til utanríkisráðuneytis Finnlands.

Samningurinn skal geymdur í utanríkisráðuneyti Finnlands, og skal ráðuneytið senda hverjum samningsaðila staðfest afrit.

Samningurinn öðlast gildi þrjátíu dögum eftir að fullgildingarskjöl allra samningsaðila hafa borizt.

Þessu til staðfestingar hafa neðanskráðir fulltrúar, sem til þess hafa umboð, undirritað samning þennan í Kaupmannahöfn 13. febrúar 1971, í einu eintaki á hverju máli: dönsku, finnsku, islenzku, norsku og sænsku, og skulu þeir textar allir jafngildir.

i denne avtale, skal Nordisk Råd gis anledning til å uttale seg.

na överenskommelse, skall Nordiska rådet beredas tillfälle att yttra sig.

II

Artiklene 39 og 40 i samarbeidsavtalen skal plasseres som artikkel 64 og 65.

II

Artiklarna 39 och 40 i samarbetsöverenskommelsen skola åsättas nr 64 och 65.

III

Denne avtale skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene snarest mulig deponeres i Finlands utenriksministerium.

III

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationshandlingarna snarast möjligt deponeras i ministeriet för utrikesärendena i Finland.

Avtalen skal deponeres i utenriksministeriet i Finland og bekreftede avskrifter skal av det finske ministeriet sendes alle de kontraherende parter.

Överenskommelsen skall vara deponerad i ministeriet för utrikesärendena i Finland och bestyrkta avskrifter skola av det finska ministeriet tillställas var och en av de fördragsslutande parterna.

Avtalen trer i kraft tretti dager etter den dag da samtlige kontraherende staters ratifikasjonsdokument er deponert.

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtlige fördragsslutande parter ratifikationshandlingar deponerats.

Til bekreftelse herav har undertegnede befullmektigede i København den 13 februar 1971 undertegnet denne avtale i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighet.

Till bekräftelse härav ha undertecknade befullmäktigade ombud i Köpenhamn den 13 februari 1971 undertecknat denna överenskommelse i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, vilka samtliga texter ha lika vitsord.

